

Твоїх долонь сяйлива лодь

Дмитро Павличко

Твоїх долонь сяйлива лодь
Несе в космічному просторі
Моеї мислі дивну плоть,
Мов блиск вітрильника на морі.

А на землі, як ночі сміх,
Пожежа в лісі заряділа:
То іскри дотиків твоїх
Звіває вітер з мого тіла.